

PONUROŚĆ (1) *sb f*

I sg ponurością.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w.

Posępność, pochmurność; tristitia Cn:

Szereg: »ponurość a tępość«: myśl wspaniła człowieka pocźciwego gdy będzie brudną ponurością á tępością pokryta/ thákże też szpętnieć y znikczemnieć muśi. RejZwierc 54.

Synonimy: pochmurność, smutek, zasmucenie.

DDJ